El micromasclisme no és la causa de la violència de gènere

written by Isabel Bixquert | 14 d'October de 2024

Dia a dia en els contextos escolars, s'aprecia com el **discurs coercitiu dominant** intenta imperar en les interaccions socials. Frases fetes i expressions com: «de tant que et vull, et trac un ull», «si passa de tu, és que li agrades»… continuen subjaient i perpetuant l'**atracció a la violència**. D'altra banda, se sol titllar de "micromasclismes" a unes certes actituds afables, moderades i atentes, la qual cosa promou **també l'atracció a la violència** i, en conseqüència, augmenta la violència de gènere.

Alguns exemples serien els següents: quan un xic ajuda una xica a portar el material escolar en un canvi de classe i algú ridiculitza esta ajuda; quan un xic espera a la seua amiga per a acompanyar-la a casa i se li qualifica de cursi o quan, simplement, es té una atenció de protecció i s'etiqueta a eixe xic de "poc feminista" per la suposició, que està de moda, que "les xiques se salven soles". No obstant això, sabem que els xiquets i xics amb actituds **NAM** (noves masculinitats alternatives) **es posicionen davant estos discursos**, mostrant-se segurs de si mateixos i coherents en els seus actes. Perquè tractar bé, ajudar, protegir i cuidar és de persones valentes, fortes i

intel·ligents que no es deixen arrossegar per conceptes pseudocientífics com els micromasclismes.

Afortunadament, davant d'estes situacions, ja en molts entorns acadèmics i socials, es trenca el silenci gràcies a les evidències científiques d'impacte social. A través de les **tertúlies feministes dialògiques**, **científiques**, **literàries** i **pedagògiques** amb la comunitat educativa, es contribuïx a l'erradicació i a la prevenció de la violència de gènere des de les primeres edats. En estos espais és on es desmunta **la faula que el micromasclisme genera violència de gènere** i on guanyen atractiu les actituds de les NAM. A través dels actes **comunicatius dialògics** i del llenguatge del desig, es fa possible la **construcció del coneixement**, ja que visibilitzar i verbalitzar circumstàncies on hi ha hagut coerció, menyspreu, humiliació… ajuda a detectar el discurs coercitiu dominant i, per consegüent, a crear un gir en l'atracció cap a les relacions amb consentiment: belles, apassionades i igualitàries. Relacions on no s'exercix violència de cap mena, on es rebutgen actituds menyspreadores i on es construïx l'amistat i l'amor.

En este context es ratifica la valentia i la bondat de les persones que ajuden, que tracten bé, que són solidàries, que no riuen les burles ni difonen rumors i insults, sinó que es mostren segures de si mateixes, coherents amb el que pensen, diuen i fan. Estes actituds impulsen la creació de **xarxes de suport** entre les persones que participen en les tertúlies. D'esta manera és possible posicionar-se contra tota mena de violències, perquè les persones estan protegides i perquè saben que el realment ridícul és amagar-se darrere de les faules.

[Imatge: Freepik]